

מטמון הזהב - מירי כספי

עומדות רגליכם על מטמון של זהב,
מטמון הזהב מאז ועכשיו.

עמוסים געגועים, כמהים לניסים
מאז ועכשיו אך לשווא...

נשאתם בתווך מעל המטמון,
ממעל כיפת נשמות במרום.
הולכים והולכים למקום הקיים
בו נחים, דוממים אך קולנו לא תם...

רוחנו נישאה... אנחנו אי שם,
מנגינה עולה בתווים לענן.
נעדרים נוכחים לידכם, מסביב
כאילו נשוב עוד מעט באביב.

וקולנו נשמע מלבכם מאליו:
"לא לשווא, לא לשווא"... ועכשיו
עומדות רגליכם על מטמון של זהב
נותר היקר שלל תקווה מר, אכזב...

נשאתם בתווך מעל המטמון
ממעל כיפת נשמות במרום.
עוד הולכים למקום הקיים וקולנו אתכם לא ייתם:
"נותרה יקרה התקווה בלבב
ומטמון של זהב לא לשווא..."